

naturlig først Forfjellen mellem Valgmaaden til Folkethinget og Valgmaaden til Lands-thinget. Med Hensyn til Valgmaaden til Landstinget er Reglen den, at Forholdstalsvalgmaaden følges, men med Hensyn til Folkethinget gjælder en anden Regel. Der er det ikke Forholdstalsvalgmaaden, men der er det Flertalsvalgmaaden. Det forekommer mig derfor, at naar der skulde være Tale om en Reform i Valgloven, som netop gik i den Retning at tilvejebringe en Valgordning, hvorefter Repræsentationen var et sandt, tilsvarende, forholdsmæssigt Udtryk for de Ansuelser, der gjøre sig gjældende udenfor Vælgerne, vil den første Tante, der frembyder sig, være den: Er der Grund til at fastholde den nuværende Forskjel i Henseende til Valgmaaden henholdsvis til Landstinget og Folkethinget, eller vilde det Naturlige ikke være, at man i Henseende til begge Afdelinger af Repræsentationen gennemførte en tilsvarende Valgmaade, og hvis dette Sidste er Tilfældet, skjønt jeg ikke rettere, end at Forholdstalsvalgmaaden vil have Fortrinet, for saa vidt som der netop derigjennem fiktes Mindretallene en Repræsentation, som de ifølge den nuværende Valgmaade ere afstaarne fra. Det er jo ogsaa et Spørgsmaal, som blev berørt af den høitæredede Indenrigsminister, og det forekommer mig, at det er det Første, som frembyder sig. Skulle vi overhovedet ændre Valgordningen, bør vi da ikke snarest se at arbejde hen til en Gjenneførelse af Forholdstalsvalgmaaden til begge Thing. Det blev jo ogsaa fremhævet i Anledning af de Forslag, som vi have haft i Henseende til Gjenneførelsen af Forholdstalsvalgmaaden ved Valg til Borgerrepræsentationen, at det Naturlige vilde være, at den først blev gennemført i Henseende til Folkethingetsvalgene. Ganste viist er jeg ikke blind for, at dertil vil kræves en Forandring i Grundloven, men naar et saadant Gode kunde gennemføres, vilde det vel ogsaa være muligt at gennemføre det selv med den Ændring, der i saa Henseende maatte foretages i Grundloven. Men dernæst, selv paa Grundlag af den bestaaende Ordning og med det Formaal for Øie, at Valgordningen skal give et sandt Udtryk for Vælgernes Ansuelser, er der dog en anden Reform, som ligger nærmere — om ogsaa Flertalsvalgmaaden bevares — og det er en Omordning af Folkethingskredsene i Overensstemmelse med Grundlovens Forskrift i § 32. Der staar i § 32, at Valget foregaar i Valgkredse, saa at der omtrent er een Folkethingmand for et Antal af 16,000 Indbyggere. Men efter vore Folketællinger har det viist sig, at den bestaaende Ordning ikke stemmer dermed.

Allerede i 1870 og i 1880 viste det sig, og i 1890 vil det naturligvis vise sig endnu mere, at det nævnte Grundlovsbud ikke sker Fyldest ved den bestaaende Ordning. Det er givet, at der er Folkethingskredse, i hvilke der mindst er lige saa mange, og rimeligvis endnu flere Vælgere, end der efter Grundloven skulde være Beboere i den paa-gjældende Kreds. Jeg behøver i saa Henseende kun at henvise til Kjøbenhavns 5te Valgkreds, i hvilken der jo er over 100,000 Indbyggere, og hvor forsaavidt Grundlovens Bud aldeles ikke sker Fyldest. Det er nu givet, at denne Ordning er i Strid med det Maal, at Repræsentationen skal give et saa vidt muligt sandt Udtryk for de Ansuelser, der røre sig indenfor Befolkningen, og det er givet, at denne Ordning er en Uret mod de Vælgere, hvis grundlovmæssige Ret derved tilbedjættes. De faae kun $\frac{1}{7}$ eller $\frac{1}{8}$ af den Valgret, som Grundloven hjemler dem. Det er et Brud paa det politiske Lighedsprincip i Henseende til Valglovens Gjenneførelse, som Grundloven netop har opstillet, og forsaavidt er det den allermest, en særdeles paa-trængende Reform, som det her gjaldt om, og det har jo ogsaa Regjeringen erkjendt, idet den Gang efter Gang netop har forelagt Forslag til Omordning af Folkethingskredse, men det har været saa uheldigt, at intet af disse Forslag har naaet her til Landstinget, og jeg siger, det har været mig en Skuffelse, at det Forslag, der nu naaer til os angaaende en Ændring i Valgloven, ikke først og fremmest har optaget dette særdeles paa-trængende Formaal at bringe den bestaaende Ordning af Folkethingskredse i Overensstemmelse med Grundlovens Bud. Her er Tale om Opfyldelsen af en Grundlovsforskrift, som er tilbedjat Nar efter Nar, her er Tale om Fyldestgjørelsen af statsborgerlige Krav i Henseende til Erhvervelsen og Bevarelsen af den grundlovmæssige Valgret i det Maal, som Grundloven tillægger Borgerne. Det kan ikke nytte, at man siger: Ja, nu forestaar der en Folketælling, og at man trøster dem med, at efter den kan der igjen gjøres et Forsøg. Allerede to Gange er der gjort Forslag til at staffe dem den Ret, som de skulde have, men det er ikke lykkedes. Nu staar der igjen Valg for Øren, og da vijer sig igjen den Uret, der sker derved, at de ikke have opnaaet deres grundlovmæssige Ret. Jeg siger, at hvad der burde være sket i 1870 og 1880, det burde ske i hvert eneste Nar, der gaar, thi det er en Uret for hvert Valg, der sker, som øves mod dem, hvis grundlovmæssige Ret derved er krænket og negtet. Vi kunne jo her i